

CATISMA A ȘASEA

Psalmul lui David, spre aducerea aminte
pentru sâmbătă, 37

- 1 **D**oamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iușimea Ta să mă cerți.
- 2 Că săgețile Tale s-au înfipt în mine, și ai întărit peste mine mâna Ta.
- 3 Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale, nu este pace întru oasele mele de către fața păcatelor mele.
- 4 Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea s-au îngreuiat peste mine.
- 5 Împutitu-s-au și au putrezit rănilile mele de către fața nebuniei mele.
- 6 Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.

- 7** Că șalele mele s-au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu.
- 8** Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele.
- 9** Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea; și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.
- 10** Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă vârtutea mea, și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.
- 11** Prietenii mei și vecinii mei, în preajma mea s-au apropiat și au stătut.
- 12** Și cei mai de aproape ai mei, de departe au stătut, și se sileau cei ce căutau sufletul meu.
- 13** Și cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau; iar eu ca un surd nu auzeam, și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.
- 14** Și m-am făcut ca un om ce nu aude, și nu are în gura lui muștrări.
- 15** Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit, Tu vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.
- 16** Că am zis, ca nu cândva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea mari au grăit.

17 Că eu spre bătaï gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea.

18 Că fărădelegea mea eu voi vesti, și mă voi griji pentru păcatul meu.

19 Iar vrăjmașii mei trăiesc, și s-au mai întărit decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc fără dreptate.

20 Cei ce-mi răsplătesc mie rele pentru bune, mă cleveteau, căci urmam bunătatea.

21 Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeuul meu, nu Te depărta de la mine.

22 Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Întru sfârșit lui Iditum, cântarea lui David, 38

1 is-am: păzi-voi căile mele, ca să nu greșesc eu cu limba mea.

2 Pus-am gurii mele pază, când a stăzut păcătosul împotriva mea.

3 Amuțit-am și m-am smerit, și am tăcut din bunătăți, și durerea mea s-a înnoit.

4 Înfierbântatu-s-a inima mea înlăuntrul meu, și în cugetul meu se va aprinde foc.

- 5 Grăit-am cu limba mea: spune-mi, Doamne, sfârșitul meu;
- 6 Și numărul zilelor mele care este; ca să știu de ce mă lipsesc eu.
- 7 Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele, și statul meu ca o nimica înaintea Ta.
- 8 Însă toate sunt deșertăciune, tot omul ce viază.
- 9 Măcar că în chip trece omul, dar în zadar se tulbură.
- 10 Strânge comori, și nu știe cui le adună pe ele.
- 11 Și acum cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Și statul meu de la Tine este.
- 12 De toate fărădelegile mele izbăvește-mă. Ocară celui fără de minte m-ai dat.
- 13 Amuțit-am, și nu am deschis gura mea, că Tu ai făcut.
- 14 Depărtează de la mine bătăile Tale, că de la tăria mâinii Tale eu m-am lipsit.
- 15 Întru muștrări, pentru fărădelege, ai pedepsit pe om și ai subțiat ca un păianjen sufletul lui; însă îndeșert se tulbură tot omul.
- 16 Auzi ruga mea, Doamne, și rugăciunea mea

ascultă; lacrimile mele să nu le treci.

17 Că nemernic sunt eu la Tine, și străin, ca și toți părinții mei.

18 Slăbește-mă, ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce și mai mult nu voi fi.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 39

1 șteptând am așteptat pe Domnul, și a căutat spre mine.

2 Și a auzit rugăciunea mea, și m-a scos din groapa ticăloșiei și din tina noroiului.

3 Și a pus pe piatră picioarele mele, și a îndreptat pașii mei.

4 Și a băgat în gura mea cântare nouă, cântarea Dumnezeului nostru.

5 Vedeau-vor mulți și se vor teme, și vor nădăjdi spre Domnul.

6 Fericit bărbatul al căruia numele Domnului este nădejdea lui, și nu a privit la deșertăciuni și la nebunii mincinoase.

7 Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu,

minunile Tale, și la gândurile Tale nu este cine să se asemene Ție.

8 Vestit-am și am grăit: înmulțitu-s-au peste număr.

9 Jertfa și prinosul nu ai voit, iar trupul mi-ai săvârșit.

10 Arderile de tot și pentru păcat nu ai căutat. Atunci am zis: iată vin.

11 În capul cărții scris este pentru mine, ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am voit, și legea Ta, în mijlocul pântecelui meu.

12 Bine am vestit dreptatea, într-o adunare mare; iată, buzele mele nu le voi opri, Doamne, Tu ai cunoscut.

13 Dreptatea Ta nu am ascuns în inima mea, adevărul Tău și mântuirea Ta am spus.

14 Nu am ascuns mila Ta și adevărul Tău de către adunare multă.

15 Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine; mila Ta și adevărul Tău pururea să mă sprijinească.

16 Că m-au cuprins rele, cărora nu este număr; apucatu-m-au fărădelegile mele, și nu am putut să văd.

- 17** Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu, și inima mea m-a părăsit.
- 18** Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, ca să-mi ajuți mie, ia aminte.
- 19** Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu ca să-l ia pe dânsul.
- 20** Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele.
- 21** Să-și poarte îndată rușinea lor cei ce-mi zic mie: bine, bine.
- 22** Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută, Doamne, și să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta.
- 23** Iar eu sărac sunt și mișel; Domnul se grijește de mine.
- 24** Ajutorul meu și scutitorul meu ești Tu, Dumnezeuul meu, nu zăbovi.

Slavă...

- 1** Întru sfârșit, Psalmul lui David, 40
ericit este cel ce se uită spre săracul și mișelul; în ziua cea rea, va izbăvi pe el Domnul.

- 2 Domnul să-l păzească pe el, și să-l vieze pe el, și să-l ferească pe pământ, și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui.
- 3 Domnul îi va ajuta lui pe patul durerii lui; tot așternutul lui l-ai întors întru boala lui.
- 4 Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.
- 5 Vräjmașii mei au zis rele mie: când va muri și va pieri numele lui?
- 6 Și intra să vadă, îndeșert grăia inima lui, adunat-a fărădelege luiși, ieșea afară și grăia împreună.
- 7 Asupra mea șopteau toți vrăjmașii mei, asupra mea gândeau rele mie.
- 8 Cuvânt fără de lege au pus asupra mea: au doară cel ce doarme nu va adăuga a se scula?
- 9 Pentru că omul păcii mele, spre care am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit asupra mea vicleșug.
- 10 Iar Tu, Doamne, miluiește-mă, și mă scoală, și voi răsplăti lor.
- 11 Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se va bucura vrăjmașul meu de mine.

12 Și pe mine, pentru nerăutate m-ai sprijinit și m-ai întărit înaintea Ta în veac.

13 Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, din veac și până în veac; fie, fie.

Întru sfârșit, spre înțelegerea fiilor lui Core, 41

1 n ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre Tine, Dumnezeule.

2 Însetat-a sufletul meu spre Dumnezeu cel tare, cel viu. Când voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu?

3 Făcutu-s-au lacrimile mele pâine, ziua și noaptea, când mi se zicea mie, în toate zilele: unde este Dumnezeuul tău?

4 Acestea mi-am adus aminte și am vărsat spre mine sufletul meu, că voi trece în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu.

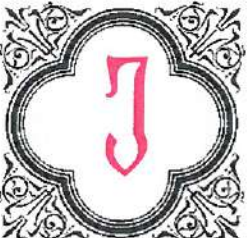
5 În glasul bucuriei și al mărturisirii sunetului ce prăznuiește.

6 Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu? Și pentru ce mă tulburi?

- 7** Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisii Lui, mântuirea feței mele, și Dumnezeul meu.
- 8** Spre mine însumi sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului și al Ermonului, din munte mic.
- 9** Adânc pe adânc cheamă, întru glasul jgheaburilor Tale.
- 10** Toate înălțările Tale și valurile Tale peste mine au trecut.
- 11** Ziua va porunci Domnul mila Sa, și noaptea cântarea Lui de la mine, rugăciunea Dumnezeului vieții mele.
- 12** Zice-voi lui Dumnezeu: sprijinitorul meu ești.
- 13** Pentru ce m-ai uitat? Și pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul?
- 14** Când se sfărâmau oasele mele, mă ocărau vrăjmașii mei.
- 15** Când ziceau ei mie, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău?
- 16** Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu? Și pentru ce mă tulburi?

17 Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Psalmul lui David, nescris deasupra la evrei, 42

1 udecă mie, Dumnezeule, și alege judecata mea de la neamul necuvios, și de la omul nedrept și viclean izbăvește-mă.

2 Că Tu ești, Dumnezeule, întărirea mea, pentru ce m-ai lepădat și pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul meu?

3 Trimite lumina Ta și adevărul Tău; acestea m-au povățuit și m-au adus la muntele cel sfânt al Tău și la lăcașurile Tale.

4 Și voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeu cel ce veselește tinerețile mele.

5 Mărturisi-mă-voi Ție întru alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

6 Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu? Și pentru ce mă tulburi?

7 Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Slavă...

Întru sfârșit, fiilor lui Core, spre înțelegere, 43

- 1 umnezeule, cu urechile noastre am
- 2 auzit, și părinții noștri ne-au spus nouă
- 3 **L**ucruri care ai lucrat în zilele lor, în
- 4 zilele cele de demult.
- 5 Mâna Ta neamuri a pierdut și i-ai sădit pe dânșii;
- 6 chinuit-ai noroade și le-ai gonit pe ele.
- 7 Că nu cu sabia lor au moștenit pământul, și brațul
- 8 lor nu i-a mântuit pe ei,
- 9 Ci dreapta Ta și brațul Tău și luminarea feței
- 10 Tale, că bine ai voit întru dânșii.
- 11 Tu ești Însuți Împăratul meu și Dumnezeuul meu,
- 12 Cel ce poruncești mântuirile lui Iacov.
- 13 Întru Tine pe vrăjmașii noștri cu cornul vom
- 14 împunge, și întru numele Tău, de nimic vom face
- 15 pe cei ce se scoală asupra noastră.
- 16 Pentru că nu spre arcul meu voi nădăjdui, și sabia
- 17 mea nu mă va mântui.
- 18 Că ne-ai mântuit pe noi de cei ce ne necăjesc pe
- 19 noi, și pe cei ce ne urăsc i-ai rușinat.
- 20 Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua, și întru
- 21 numele Tău ne vom mărturisi în veac.

- 11 Iar acum ne-ai lepădat și ne-ai rușinat pe noi, și nu vei ieși, Dumnezeu, întru puterile noastre.
- 12 Întorsu-ne-ai pe noi înapoi înaintea vrăjmașilor noștri, și cei ce ne urau pe noi ne-au jefuit loruși.
- 13 Datu-ne-ai pe noi ca oile de mâncare, și întru neamuri ne-ai risipit pe noi.
- 14 Vândut-ai pe norodul Tău fără de preț, și nu era mulțime întru strigările noastre.
- 15 Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noștri, batjocură și râs celor dimprejurul nostru.
- 16 Pusu-ne-ai pe noi spre pildă întru neamuri, clătinare de cap întru noroade.
- 17 Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, și rușinea obrazului meu m-a acoperit.
- 18 De către glasul celui ce ocărește și clevețește, de către fața vrăjmașului și a celui ce gonește.
- 19 Acestea toate au venit peste noi, și nu Te-am uitat pe Tine și nu am făcut nedreptate întru așezământul de lege al Tău.
- 20 Și nu s-au depărtat înapoi inimile noastre, și ai abătut cărările noastre de la calea Ta.
- 21 Că ne-ai smerit pe noi în locul dosădirii, și ne-a

acoperit pe noi umbra morții.

22 De am uitat numele Dumnezeului nostru, și de am întins mâinile noastre către dumnezeu străin.

23 Au nu Dumnezeu va căuta acestea? Că El știe ascunsurile inimii.

24 Că pentru Tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

25 Deșteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te, și să nu ne lepezi până în sfârșit.

26 Pentru ce fața Ta întorci? Uiți sărăcia noastră și necazul nostru?

27 Că s-a plecat în țărână sufletul nostru, lipitu-s-a de pământ pântecul nostru.

28 Scoală-Te, Doamne, ajută nouă și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău.

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba; fiilor lui Core, spre înțelegere. Cântare pentru cel iubit. Psalmul 44

1 ăspuns-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele împăratului.

2 Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab.

3 Împodobit cu frumusețea mai mult decât fiii

oamenilor; vărsatu-s-a dar în buzele Tale, pentru aceasta Te-a blagoslovit pe Tine Dumnezeu în veac.

4 Încinge sabia Ta, peste coapsa Ta, Puternice.

5 Cu podoaba Ta și cu frumusețea Ta; și încordează, și bine sporește, și împărățește.

6 Pentru adevărul, și blândețea, și dreptatea; și Te va povățui minunat dreapta Ta.

7 Săgețile Tale ascuțite-s, Puternice, noroadele sub Tine vor cădea, în inima vrăjmașilor împăratului.

8 Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul dreptății, toiagul împărăției Tale.

9 Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău, cu untuldelemn al bucuriei mai mult decât pe părtașii Tăi.

10 Smirna și stacti și casia din hainele Tale, din palaturi de piluri, din care Te-au veselit. Fetele împăraților întru cinstea Ta.

11 Înainte a stătut Împărăteasa, de-a dreapta Ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită.

12 Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită pe norodul tău și casa părintelui tău.

- 13 Și va pofti Împăratul frumusețea ta, că Acesta este Domnul tău, și te vei închina Lui.
- 14 Și fata Tirului cu daruri; fetei Tale se vor ruga bogății norodului.
- 15 Toată slava fiicei Împăratului din lăuntru, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită.
- 16 Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei; cele de aproape ale ei se vor aduce Ție.
- 17 Aduce-se-vor într-o veselie și bucurie.
- 18 Aduce-se-vor în Biserica Împăratului.
- 19 În locul părinților tăi s-au născut fiii tăi; pune-vei pe dânsii boieri peste tot pământul.
- 20 Pomeni-voi numele Tău într-o tot neamul și neamul.
- 21 Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi Ție în veacul veacului.

Întru sfârșit, fiilor lui Core, pentru cele de taină,
Psalmul 45

- 1 umnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor într-o necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte.
- 2 Pentru aceasta nu ne vom teme când se va tulbura pământul și se vor muta munții în

inimile mărilor.

3 Sunat-au și s-au tulburat apele lor, tulburatu-s-au munții întru tăria Lui.

4 Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfințit-a lăcașul Său Cel Preaînalt.

5 Dumnezeu în mijlocul ei și nu se va clătina, ajuta-i-va ei Dumnezeu dimineța de dimineță.

6 Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărățiile, dat-a glasul Său Cel Preaînalt, clătinatu-s-a pământul.

7 Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

8 Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile care a pus pe pământ, stricând războaie până la marginile pământului.

9 Arcul va sfărâma și va frânge arma, și pavezele le va arde cu foc.

10 Îndeletniciți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu; înălța-Mă-voi întru neamuri, înălța-Mă-voi pe pământ.

11 Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

Slavă...

DUPĂ A ȘASEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 3):

Cântare îți aduc Ție, Doamne, și greșalele mele toate le mărturisesc Ție, Dumnezeule, întorcându-Te miluiește-mă.

Slavă...

Mântuiește-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pe vameșul, și lacrimile curvei nu le-ai trecut. Primește și suspinurile mele, Mântuitorul meu, și mă mântuiește.

Și acum...

Cu rugăciune acum mă apropii sub acoperământul tău, întru tot nevinovată, ci mă scoate, de Dumnezeu Născătoare, din tulburarea patimilor, ca ceea ce ai născut pe Pricinuitorul nepățimirii.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeul nostru, pentru toate ale Tale faceri de bine, care ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâi, până întru aceasta de acum, pentru cele ce știm și care nu știm, pentru cele arătate și pentru cele nearătate, ce s-au făcut cu lucrul și cu cuvântul. Cea ce ne-ai iubit pe noi atâta, încât și pe singur Unul născut Fiul Tău l-ai dat pentru noi, învrednicește-ne și pe noi să ne facem vrednici dragostei Tale. Dă-ne, întru cuvântul Tău, înțelepciune, și întru frica Ta insuflă tărie, cu puterea cea de la Tine. Și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, iartă-ne și nu le socoti. Și păzește sufletul nostru sfânt, și-l pune pe el înaintea divanului Tău, având știință curată și sfârșit vrednic iubirii Tale

Catisma a șasea

de oameni. Și-Ți adu aminte, Doamne, de toți cei ce cheamă întru adevăr numele Tău. Adu-Ți aminte de toți cei ce ne vor nouă binele, și de cei ce ne vor răul, căci toți suntem oameni, și îndeșert este tot omul. Pentru aceea ne rugăm Ție, Doamne, dă-ne nouă mare mila milostivirii Tale.

